

Братята радостно се пригърнаха. Следъ това се обърнаха къмъ чудовището, за да му платятъ споредъ заслугитѣ. То се твър ъ много улаши отъ тѣхния строгъ погледъ и ги молѣше да се смилятъ надъ него.

„Не ме убивайте, не ме убивайте!“ викаше чудовището. „поща ете живота ми и азъ ще ви кажа нѣщо много важно“.

Църскитѣ синове оставиха чудовището и то почна:

„Знайте, че пустинникътъ е служителъ на единъ великъ и силенъ духъ, на когото благоволениято иска да добие съ това, че въ храма, който му е издигналъ, жертвува хогъ. По голѣмиятъ отъ васъ ще бжде негова най скорошна жертва. Така щото, когато той ви покани да влѣзете съ него въ храма, не му се довѣрвайте“.

Но какъ ще се увѣримъ, че казвашъ истината? попитаха братята. Чудовището каза:

„Идете въ храма, който се намира тука на близо, почакайте догдѣто се мръкне и пустинникътъ се върне въ колибата си. Тамъ ще видите шестътѣ глави на дѣцата му; отъ това ще познаете, че ви говоря истината“.